

PETERS BEKJENNELSE - KONFIRMASJONSTALE

Dette Hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Matteus i det 16.kapittel og versene 13-20.

¹³ Da Jesus kom til distriktet rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?» ¹⁴ De svarte: «Noen sier døperen Johannes, andre Elia og andre igjen Jeremia eller en annen av profetene.»

¹⁵ «Og dere», spurte han, «hvem sier dere at jeg er?» ¹⁶ Da svarte Simon Peter: «Du er Messias, den levende Guds Sønn.»

¹⁷ Jesus tok til orde og sa: «Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen. ¹⁸ Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. ¹⁹ Jeg vil gi deg himmelrikets nøkler; det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen.» ²⁰ Så påla han disiplene ikke å si til noen at han var Messias.

Slik lyder det Hellige evangelium.

*

Kjære konfirmanter! Livet består av små og store spørsmål. Derfor gjelder det å orientere seg! Det er viktig å **lytte** til hva andre har å si, men det handler like mye om å **våge**. Våge å selv ta **personlig stilling** til de mange spørsmål vi møter på vår vei. **«Hva mener du»?** Når dette spørsmålet kommer, nytter det ikke å vise til andre. En kan ikke gjemme seg bak mor og far, kamerater, lærere og folkeopinionen. Nei, da handler det om gjøre rede for egne følelser, erfaringer, synspunkter og overbevisninger.

*

Er du klar for det? Fra gammelt av var konfirmasjonsalderen et veiskille. Først da en ble konfirmert, ble en ordentlig regnet med. En var i ferd med å bli voksen! En var i ferd med å bli selvstendig! Dette ble selvsagt opplevd som et privilegium, men samtidig som et forventningspress. Nå måtte en vise ansvar! Selv om konfirmasjonstiden har endret status og innhold, henger noe av

dette gamle igjen. Fra nå av må en for alvor ta stilling til ulike spørsmål. Er du klar for det?

*

I teksten vi nettopp leste hører vi om Peter og kameratene hans. I løpet av kort tid hadde de opplevd saker og ting, og nå skulle de på en måte opp til eksamen. La oss se hva som skjedde:

Jesus, Peter og kameratene hans var på vandring. De gikk fra sted til sted. Fra landsby til landsby. De opplevde med egne øyne at Jesus sa og gjorde mange merkelige ting. Her var både undere, etikkundervisning og sterke fortellinger om Guds rike. Folket var slått av undring over Jesu lære. Han lærte dem med en myndighet og en autoritet som gikk langt utenpå alle andre. «Så sier Herren», hadde de gammeltestamentlige profetene sagt. «Jeg sier dere», sa Jesus. Han talte med guddommelig autoritet.

Peter og de andre kameratene som fulgte Jesus var helt vanlige mennesker. Det var vel ingen av dem som hadde utmerket seg noe spesielt eller som nøy spesiell prestisje der de bodde. Noen av dem var fiskegutter som helt sikkert stinket fisk! Mobiltelefon og PC var enda ikke oppfunnet, men det betyr ikke at de var dumme eller oss underlegne av den grunn.

Peter var en ledertype. En impulsiv kar, som trolig hadde for vane å snakke før han tenkte. Han virket kjepphøy. Han *hadde* stor selvtillit og tok gjerne ordet *før* de andre og *på vegne* av dem alle sammen.

I byen Cæsarea Fillippi, som er det nordligste stedet vi kjenner til fra Jesu vandringer, skulle kameratene opp til eksamen. De fikk to spørsmål:

For det første: «***Hvem sier folk at Menneskesønnen er?***» Peter er også denne gangen kjapt på banen og ramser opp en liste med alternativer. Og jeg er overbevist om at listen kunne vært enda lengre. Felles for alle disse alternativene var

at Jesus var en stor profet blant mange andre store profeter – en endetidsprofet. Slik tenkte mange.

Spesiell, men ikke unik! Slik tenkte sikkert de fleste.

Jesus, som visste svaret på forhånd, nøyde seg ikke med disiplenes referat fra folkeopinionen, men spør: ***«Men, dere da, hvem sier dere at jeg er?»***

Kanskje banket hjertet under skjorta noe raskere da dette mer nærgående spørsmålet kom; ikke vet jeg. Men Peter svarer kjapt: ***«Du er Messias, den levende Guds sønn!»*** Dette hadde han fått med seg! Jesus ble identifisert med den salvede konge, frelserskikkelsen, som jødene hadde ventet på i århundrer. Nå var han ***her!*** Hva hadde ikke profeten Jesaja sagt mer enn 700 år før Jesu fødsel? ***«Det folk som vandrer i mørket skal se et stort lys!»*** Så skvetter nok den ene og det andre når Jesus står frem og sier: ***«Jeg er verdens lys!»***

*

Helt siden Peters tid har den kristne kirke i alle verdensdeler i mer enn 2000 år holdt fast ved Peter bekjennelse. Norge kom på banen først tusen år senere da budskapet om Jesus nådde norske fjorder og fjell. Hver eneste søndag bekjenner vi i vårt vidstrakte land: **«Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne sønn, vår Herre».**

*

«Hvem sier folk at menneskesønnen er?»

Hva sier de i dag? Alternativene er minst like mange i dag. Selv om det finnes dem som mener at Jesus var en eventyrskikkelse, er de fleste enige om at Jesus var en historisk skikkelse. Men hvem han faktisk var, er det mange meninger om, pålitelige kilder til tross. Da Lukas skrev Lukasevangeliet gransket han kildene nøye, og da Paulus omtale Jesu oppstandelse forteller han om alle øyenvitnene og at mange av dem fortsatt levde. Det var som om han sa: Gå og snakk med dem! Sjekk selv!

*

«Men, hvem sier dere at jeg er»? I løpet av konfirmasjonstiden har dere både direkte og indirekte blitt utfordret på dette spørsmålet. Hvem er Jesus – egentlig?

Teksten vi leste viser oss at dette kan være et vanskelig spørsmål å svare på. Peter hadde ikke klart å gjette seg til dette på egen hånd. **«Dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min far i himmelen»**, sier Jesus. Peter fant det ikke ut av seg selv, men gjennom nærkontakt med Jesus. Det samme kan vel også sies til oss. Vi finner ut av det ved å lese Bibelens beretninger om ham, samles til gudstjeneste og regelmessig høre hvem Han er. Vår menighet, Østenstad, er et sted hvor du inviteres til å utforske dette nærmere. Dette er et sted hvor mennesker både kommer til tro og kan vokse i troen.

*

Kristen tro er ikke et budskap til de perfekte, som har stålkontroll på absolutt alt i livet. Om du er mann eller kvinne, gammel eller ung, rik eller fattig, ressurssterk eller

ressurssvak, er utgangspunktet det samme. Om Jesus var fornøyd med Peters bekjennelse, betydde det ikke at Peter hadde passert en slags moralsk EU-kontroll. For senere skulle Peter svikte stort. Lenge før ordene mobbing og gruppepress var oppfunnet, bukket han under. Han sviktet Jesus. Han fornektet ham. Om det var motet som sviktet eller om han var flau, det vet vi ikke. Men han etterlot seg sannsynligvis et dårlig rykte.

Men kvaliteten i livet vurderes ikke ut fra hvor dypt vi faller, men på evnen til å reise seg. Peter reiste seg ikke på egen hånd, men Gud reiste ham opp. Han mottok Guds tilgivelse, som er kirkens kjernebudskap. Det er tilgivelse og nåde for alle små og store syndere som vender om. «Kom», sier Jesus. «Dere som strever og bærer tunge byrder». «Jeg vil gi dere hvile». Peter skulle bli en stor leder. Ikke på grunn av seg selv, men på grunn av det han hadde hørt og sett.

*

Peters bekjennelse kobles til **himmelrikets nøkler**. Det finnes ingen alternative adgangskort til Gud, ingen VIP-inngang for verken kjendiser eller for de kjekkeste guttene eller jentene i klassen, men alle går inn i Guds rike gjennom en personlig tilslutning til den universelle kirkes felles bekjennelse til Jesus. «Du er Messias, den levende Guds sønn»!

*

Peters to eksamensspørsmål er derfor relevante den dag i dag: **Hvem sier folk at Menneskesønnen er? Hvem sier du at Han er?**

Da ønsker jeg dere alle en fin konfirmasjonsdag! Østenstad kirke takker dere for denne tiden og vil at du skal kjenne deg velkommen her hos oss– også etter konfirmasjonen. Alt godt ønskes dere alle!

Ære være Faderen og Sønnen, og Den Hellige Ånd, som var, er og blir en sann Gud fra evighet til evighet. Amen.

Hans Aage Gravaas